

Sygn. akt II Ka 728/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz (spr.)
Sędziowie:	SSO Karol Troć SSR (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Katarzyny Korneluk – Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2022 r.

sprawy **P. O.**

oskarżonego z art. 229 § 3 kk, 226 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 28 lipca 2022 r. sygn. akt II K 979/21

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. 516,60 zł (w tym VAT 96,60 zł) kosztów obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przejmując wydatki tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 728/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie
II K 979/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		P. O.	podjęcie przez oskarżonego pracy na umowę zlecenie w S. (...) w okresie od 01.11.2022 r. do 30.11.2022 r.	umowa zlecenie nr 2/11/2022 z dnia 10.11.2022 r.	395
2.		P. O.	podjęcie przez oskarżonego pracy na umowę o pracę z (...) s.c. M. K., P. B.	umowa o pracę numer UP/2022/6 z 03.10.2022 r.	396
3.		P. O.	oskarżony uczestniczył w indywidualnej psychoterapii uzależnienia od substancji psychoaktywnych	zaświadczenie z Poradni Leczenia Uzależnień i Współuzależnień oraz Uzależnień od Substancji Psychoaktywnych SZPZLO W. –	397

			od 28.09.2022 r. do 30.11.2022 r.	W. z dnia 30.11.2022 r.	
4.		P. O.	oskarżony spłaca należności z tytułu grzywny ze sprawy II K 46/18 Sądu Rejonowego w Augustowie i zadośćuczynienia ze spraw SP V K 417/18 i II K 1059/20 (KM 284/22). Wpłaty dokonywane od 10.10.2022 r. do 21.11.2022 r.	potwierdzenia wpłat z 10.10.2022 r. (2x), 31.10.2022 r. i 21.11.2022 r. (2x)	398-400

**2.1.2. Fakty
uznane za
nieudowodnione**

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

**2.2.1. Dowody będące
podstawą ustalenia faktów**

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1., 2., 3., 4.	umowa zlecenie nr 2/11/2022 z dnia 10.11.2022 r., umowa o pracę numer UP/2022/6 z 03.10.2022 r., zaświadczenie z Poradni Leczenia Uzależnień i	wystawione przez uprawnione do tego podmioty, brak podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

	<p>Wspólzależności oraz Uzależnień od Substancji Psychoaktywnych (...) W. – W. z dnia 30.11.2022 r.,</p> <p>potwierdzenia wpłat z 10.10.2022 r. (2x), 31.10.2022 r. i 21.11.2022 r. (2x)</p>	
--	--	--

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>rażącej niewspółmierności kary orzeczonej przez Sąd I instancji, tj. 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności poprzez nieuwzględnienie przez ten Sąd, że oskarżony nie mógł spełnić obietnicy udzielenia funkcjonariuszom Policji korzyści majątkowej, bowiem nigdy w życiu nie dysponował obiecywaną kwotą, a stan w jakim się znajdował, pozbawiał go możliwości krytycznego i realnego myślenia i wiedzy, że niezależnie od nierealności spełnienia obietnicy, braku możliwości, dopuszcza się popełnienia czynu karalnego. Nadto Sąd Rejonowy pominął przy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>ustalaniu wymiaru kary aspekt wychowawczy, jaki ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, jego sytuację rodzinną i zdrowotną. Skarżący podniósł, że oskarżony aczkolwiek karany – nie jest człowiekiem zdeprawowanym, ani z marginesu społecznego, potrafił przeprosić wszystkich, żałował popełnionych czynów, nie mataczył, okazał skruchę.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- odnosząc się do podniesionego przez obrońcę zarzutu niewspółmierności kary należy jednak uprzednio przypomnieć, że niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą.</p> <p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy (wyrok SN z 21.01.2003 r., SNO 57/02, LEX nr 470261). Należy przypomnieć, że kwestionowanie rodzaju czy też wymiaru orzeczonej kary poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 4 kpk powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy skarżący akceptuje dokonane przez sąd ustalenia faktyczne (wyrok SA w Warszawie z 8.03.2021 r., II AKa 212/19, LEX nr 3190314). Tymczasem we wniesionym środku odwoławczym, skarżący podważał ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji, jednocześnie zaskarżając wyrok Sądu I instancji tylko w części dot. kary. W</p>		

związku z tym, iż środek zaskarżenia wniósł podmiot profesjonalny, Sąd Okręgowy nie był zobligowany, ażeby odnosić się do argumentacji obrońcy w zakresie ustaleń faktycznych, których to dokonał Sąd Rejonowy, zawartej w części motywacyjnej wniesionego środka odwoławczego. W ocenie Sądu II instancji w przedmiotowej sprawie nie zachodziły bowiem sytuacje, wskazane w art. 433 kpk, ażeby rozpoznać sprawę w zakresie szerszym;

- w realiach niniejszej sprawy stwierdzić wypada, że rzeczywiście Sąd Rejonowy przy ferowaniu kar jednostkowych i kary łącznej, poza karalnością, nie odwołał się do okoliczności zawartych w zarzucie skarżącego, jednakże zwrócić należy uwagę, że nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących. Nie mniej jednak, w ocenie Sądu Okręgowego, okolicznościom wskazanym przez apelującego nie należy nadawać zbytnej wagi, bowiem ustalenia Sądu pierwszoinstancyjnego są słuszne, a podnoszone przez obrońcę okoliczności nie wpływają na treść orzeczenia jakie zapadło względem oskarżonego, albowiem nie wykazują na tyle istotnych faktów, aby wyrok zmienić w kierunku postulowanym przez skarżącego;

- w ocenie Sądu Okręgowego, wbrew odmiennym wywodom apelującego, orzeczone względem oskarżonego kary jednostkowe oraz kara łączna w żadnym razie nie noszą cech rażącej niewspółmierności, a tylko takiego rodzaju niewspółmierność mogłaby powodować wydanie orzeczenia reformatoryjnego;

- na marginesie dla realizacji znamienia czynu z art. 229 kk

wystarczające jest złożenie obietnicy udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej. Nie ma przy tym znaczenia czy oskarżony w momencie czynu dysponował oferowanymi kwotami, czy też nie, a więc czy miał realną możliwość wywiązania się z propozycji;

- obrońca forsował tezę, iż Sąd meriti pominął na etapie wymiaru kar jednostkowych oraz kary łącznej aspekt wychowawczy oraz sytuację rodzinną i zdrowotną oskarżonego. Warto odnotować w tym miejscu, że biegły u oskarżonego rozpoznał uzależnienia mieszane od substancji psychoaktywnych oraz osobowość dysocjalną, jednakże nie stwierdził, ażeby wobec niego zachodziły warunki, przewidziane w art. 31 kk, nadto podniósł, że oskarżony może przebywać w warunkach m.in. zakładu karnego (k. 198-199). W związku z tym, iż oskarżony w momencie popełnienia czynu zachowywał pełną poczytalność, jego sytuacja zdrowotna nie miała znaczenia dla oceny stopnia winy. Idąc dalej, jak wynika ze sprawozdania z wywiadu środowiskowego (k. 159) brat oskarżonego P. jest upośledzony w stopniu znacznym, wymaga stałej opieki drugiej osoby, jednak stałą opiekę nad nim sprawuje matka M. O.. P. pobiera rentę socjalną w wysokości 1520 zł miesięcznie, a matka otrzymuje z tytułu opieki nad nim świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 1971 zł miesięcznie. Ojciec oskarżonego choruje, jednakże z tytułu świadczonej pracy jako fryzjer otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w wysokości 2500 zł. Jak wskazano sytuacja materialna rodziny jest trudna z uwagi na liczne zobowiązania oskarżonego wobec banków (kredyty na działalność gospodarczą) oraz nieuregulowane

płatności w ZUS, które starają się spłacać rodzice oskarżonego. Zdaniem tut. Sądu okoliczność, że oskarżony ma rodzinę nie może w istotny sposób wpływać na wymiar orzekanej kary, w oderwaniu od przestępstw, których dokonał. Wyjątkowo niesłusznym byłoby, gdyby sprawca mógł się zasłaniać przed odpowiedzialnością, posiadaną rodziną. Wejście przez oskarżonego kolejny raz w konflikt z prawem, pomimo świadomości sytuacji rodzinnej, wynikającej z jego licznych zobowiązań świadczy o jego znacznej demoralizacji i mogłoby wpływać na zwiększenie wymiaru kary. W związku z powyższym upatrywanie w sytuacji rodzinnej powodu do zmniejszenia sankcji karnej jest nieuzasadnione. Kontynuując, czyn z art. 226 § 1 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do roku. Z kolei czyn z art. 229 § 3 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od roku do lat 10. Należy zauważyć, że Sąd mógł wymierzyć najniższą karę łączną w wymiarze 1 roku i 1 miesiąca, a zatem nie można stwierdzić, ażeby wymierzona za oba te czyny kara łączna oskarżonemu w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy byłaby rażąco niewspółmierna, która to jest bardziej zbliżona do dolnej granicy jej wymiaru, aniżeli górnej w myśl art. 86 kk. Idąc dalej, przedmiotem niniejszego postępowania są dwa przestępstwa, zatem przekonanie obrońcy, jak można wywieść z argumentacji zawartej w treści środka odwoławczego, o pozytywnej co do niego prognozie kryminologiczno-społecznej, jest wyrazem dowolności i subiektywizmu, bowiem stan taki nie wynika z akt sprawy. Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego,

jak też podczas postępowania pierwszoinstancyjnego konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oczywiście jest to jego prawo. Nie musi on bowiem dostarczać dowodów na swoją niekorzyść. Oskarżony dopiero w ostatnim słowie wyraził skruchę. W takiej sytuacji przywoływanie przez obrońcę argumentu o szczerym wykazaniu skruchy jako pozbawione racji i w zasadzie zmierzające do osiągnięcia możliwie łagodnego wyroku dla oskarżonego nie mogło stanowić o słuszności zarzutu (postanowienie SN z 28.08.2020 r., III KK 454/19, LEX nr 3277952). Przeprowadzone przez Sąd odwoławczy dowody, nie były na tyle skuteczne, aby doprowadzić do zmiany represji karnej wymierzonej oskarżonemu przez Sąd I instancji. Podjęcie pracy przez oskarżonego, terapii, spłaty zobowiązań zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego, jednakże nie może stanowić o słuszności wywiedzionego zarzutu. Jest to postawa prawidłowa w społeczeństwie, nie odbiegająca od przyjętej normy, zatem nie można na jej podstawie oczekiwać zmniejszenia sankcji karnej. Wyraźnie należy zaznaczyć, że na przeszkodzie wymierzeniu choćby kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby, stała uprzednia karalność oskarżonego (k. 283-284).

Konkludując, kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, która uwzględnia dyrektywy jej wymiaru, nadto spełnia ustawowe jej cele. Będzie stanowiła dla oskarżonego asumpt do przemyślenia swojego zachowania i odmiennego usystematyzowania

istotnych w życiu wartości, a nadto ugruntowania właściwych i pożądaných społecznie postaw. Wymiar kary pozwala na złożenie przez oskarżonego wniosku o wykonywanie kary w systemie dozoru elektronicznego.	
Wniosek	
o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie zawieszenia wymierzonej kary łącznej na okres uznany przez Sąd za zasadny oraz ewentualnie wymierzenie kar dodatkowych lub środków karnych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
niezasadność podniesionego zarzutu warunkowała decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 lipca 2022 r. w sprawie II K 979/21 – w zaskarżonej części	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
zarzuty apelacji obrońcy okazały się w całości bezzasadne, zaś Sąd Okręgowy nie dostrzegł, ażeby w sprawie zachodziły podstawy do zmiany wyroku na podstawie okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

-----		-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----		-----	
4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----		-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----		-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----		-----
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	- w sprawie oskarżony reprezentowany był przez obrońcę ustanowionego z urzędu, zatem Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 z późn. zm.), a także § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z

	<p>dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18 z późn. zm.) uwzględnił wniosek obrońcy i zasądził od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.</p>
III.	<p>apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk winien on ponieść wydatki postępowania odwoławczego. Jednakże, mając na uwadze wymiar kary pozbawienia wolności, którą będzie wykonywał oskarżony, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił oskarżonego z tych wydatków, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana